

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-5028/2023-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu Stalna služba u Trogiru po sucu ovog suda Mirni Veža kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja protutuženika Ivan Rajković OIB: 06647540413, Čakovec, Ul. Ladislava Kralja 2., zastupan po pun Mladenu Parčini odvjetniku u Splitu protiv tuženika protutužitelja ad1 Stipo Kasalo OIB :63905257646, Okrug Gronji Put Barbine 24., tuženik protutužitelj ad2 Luca Kasalo OIB: 65088329166, Okrug Gornji, Put Barbine 24, tuženik protutužitelj ad3 Kristijan Kasalo OIB: 98642319219, Okrug gornji , Put Barbine 24, radi utvrđenja, nakon zaključenja glavne i javne rasprave od 3. rujna 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja protutuženika, a u izočnosti tuženika protutuženika ad1,ad 2 i ad 3, na ročištu za objavu presude 15. listopada 2026. u izočnosti stranaka

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„ 1.Utvrđuje se da rješenje o nasljeđivanju posl.br. O-2505/2023, UPP OS Split-105/23 doneseno od javne bilježnice Ivane Bartulica Antulov 02.studenog 2023.god. ne proizvodi pravne učine u dijelu kojim je tužena ad.2. Luca Kasalo utvrđena nasljednicom preko $\frac{1}{4}$ do $\frac{2}{3}$, a tuženi ad.3. Kristijan Kasalo preko $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{3}$ na nekretninama upisanima u Z.U. 764, K.O. Okrug novi i Z.U. 2559 K.O. Okrug, pa su tuženi ad.2. Luca Kasalo i tuženi ad.3. Kristijan Kasalo obvezni trpjeti da se tužitelj namiri sa svojim potraživanjem u iznosu od 50.000,00 € s pripadajućim kamatama, prodajom nekretnine čest. zem. 3961/1 upisane u Z.U. 764, K.O. Okrug novi u naravi dvorište, dvorišna zgrada, kuća, anagrafske oznake Put Barbine 24. i čest.zem. 738/1 upisana u Z.U. 2559, K.O. Okrug u naravi put, prema odredbama Ovršnog zakona, a sve radi namirenja ovršne tražbine u roku od 15 dana."

II Prihvaća se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrdjuje se da je bez pravnog učinka Ugovor o zajmu od dana 20. siječnja 2023. godine broj OV-391/2023 ovjeren od strane Javnog bilježnika Željene Biuk sklopljen između tužitelja-protutuženika Ivana Rajkovića i tuženika protutužitelja ad 1.) Stipo Kasalo."

Obrazloženje

1. Tužitelj-I protutuženik u tužbi navodi da je s tuženikom protutužiteljem ad1 (dalje tuženikom) bio u poslovnom odnosu u kojem tuženi Stipo Kasalo je ostao dužan tužitelju iznos od 50.000,00 €, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i to na

iznos od 30.000,00 € od 27.01.2023.god. pa do isplate, na iznos od 10.000,00 € od 27.02.2023.god. do isplate, te na preostali iznos od 10.000,00 € od 27.03.2023.god. pa do isplate. Tuženi ad.1. Stipo Kasalo nema nikakve imovine i tužitelj nema mogućnosti da namiri svoje potraživanje. U ostavinskom postupku koji je vođen iza pok. Ivan Kasalo, oca tuženog ad.1., Stipo Kasalo odrekao se nasljedstva, a njegov brat Kristijan Kasalo, tuženi ad.3. prihvatio se nasljedstva, te istovremeno izvršio diobu na način da su mu pripale samo pokretnine, dok su nekretnine pripale u vlasništvo njihovoj majci Luci Kasalo, tuženoj ad.2. Tuženi ad.1. Stipo Kasalo nema nikakve imovine i tužitelj nema mogućnosti da namiri svoje potraživanje. Tuženi žive na istoj adresi, te je nedvojbeno da je Stipo Kasalo, tuženi ad.1. dao nasljedničku izjavu samo u cilju da izbjegne vjerovnika, tj. tužitelja u naplati dospjelog potraživanja, raspolažući svojom imovinom u korist članova obitelji.

2. Tuženi ad1-3 odgovorom na tužbu protivili su se tužbi i tužbenom zahtjevu predložili su isti odbiti uz osudu tužitelja na plaćanje parničnog troška tuženicima, smatrajući da tužitelj nije dokazao da tuženik ad 1.) Stipo Kasalo nema mogućnosti da namiri svoje potraživanje, istaknuli su i da je , Ugovor o zajmu od 20. siječnja 2023. godine broj OV-391/2023 ovjeren od strane Javnog bilježnika Željene Biuk prividan ugovor u smislu odredbe iz članka 285. stavak 1. (ranije 66. stavak 1. ZOO) Zakona o obveznim odnosima te kao takav ne proizvodi pravne učinke između ugovornih strana. Objasnili su da je citirani Ugovor o zajmu sklopljen na pritisak tužitelja, a kao prijepor između njega i tuženika ad 1.) oko vrijednosti obavljenih radova koje je tuženik ad 1.) trebao obaviti za tužitelja na objektu u uvali Labadusa na kat. čest. 1769/11 i 1769/13 K. O. Okrug Gornji. Točnije, tuženik 2 ad 1.) je na objektu tužitelja, temeljem Ugovora o djelu s više osoba obavljao građevinske radove, konkretno na izgradnji ogradnih zidova te je nastao prijepor oko vrijednosti obavljenih radova. Također, odricanje tuženika od nasljedstva nije bilo napravljeno s namjerom da se ošteti tužitelj. Naime, jer da se ne radi o ustupu pa da bi se govorilo o besplatnom pravnom raspolaganju usmjerenom na oštećivanje tužitelja budući da se tuženik ad 1.) odrekao svog nasljednog dijela.

2.1. S obzirom na to da o valjanosti Ugovora o zajmu ovisi odluka o postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja, tuženik ad 1.) Stipo Kasalo na temelju odredbe iz članka 189. ZPP-a podnio je i Protutužbu na Utvrđenje da je bez pravnog učinka Ugovor o zajmu od 20. siječnja 2023. godine broj OV-391/2023 ovjeren od strane Javnog bilježnika Željene Biuk sklopljen između tužitelja-protutuženika Ivana Rajkovića i tuženika - protutužitelja ad 1.) Stipo Kasalo, označivši vrijednost predmeta spora po protutužbi tuženika ad 1.) iznos od 50.000,00 €.

3. Tužitelj u pogledu protutužbenog zahtjeva navodi kako se istome protivi u cijelosti i predlaže ga odbiti kao neosnovanog. Ugovor o zajmu 20.01.2023.god., te Bjanko zadužnicu od 20.01.2023.god. da su prethodno pročitani te da su upozoreni da imaju snagu ovršnog javnobilježničkog akta. Ujedno, stranke su izjavile da prihvaćaju pravne posljedice koje proizlaze iz navedenih isprava koje po svom obliku odgovaraju propisima o javnobilježničkim ispravama, a po svom sadržaju imaju oblik ovršnog javnobilježničkog akta te da je riječ o vjerodostojnoj ispravi u smislu Čl.230., Zakona o parničnom postupku, NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 48/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, (Dalje ZPP)

4. Tijekom postupka tužitelj protutuženik izmijenio je osobu odvjetnika, dok su tuženici u potpunosti odustali od početnog angažamana stručne osobe, odvjetnika i do kraja postupka su se samostalno zastupali, na način da je aktivno u postupku sudjelovao i odazivao se pozivima suda tuženik ad1, ne i tuženici ad 2 i 3.

5. Sukladno odredbi članka 7. st. 1., članka 8., čl. 219. st. 2., čl. 221. st.1. čl. 220. st. 2. u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama o čemu je sud pravovremeno upoznao stranke.

6. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog dokaza pojedinačno, uz primjenu pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP, ovaj sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovanim, a protutužbeni zahtjev tuženika osnovanim.

7. U tijeku dokaznog postupka sud je pregledao i pročitao Ugovor o zajmu od 20.siječnja 2023.s Bjanko zadužnicom od 20.siječnja 2023., spis predmeta O-2505/2023 (zapisnik 3.rujna 2025), saslušao svjedokinje Daniru Margeta Nuberg i Velebitu Erkapić, Ante Grizelja, saslušao tužitelja protutuženika i tuženika protutužitelja ad1. Od dokaznog prijedloga za izvođenjem očevida bez vještaka na licu mjesta, predloženog od tuženika protutužitelja ad1, odustalo se kao suvišnog i protivnog čl 10 ZPP-a, odustalo se i od saslušanja tuženika ad2 i 3 obzirom da su više puta bili pozivani, no dolazak na sud su izbjegavali. Nedolazak istih i time iskazana volja da se ne saslušavaju nije od utjecaja na konačni rezultat dokaznog postupka, jer je činjenični supstrat dovoljno razjašnjen samim iskazom tužitelja i tuženika ad1 i ostalim izvedenim dokazima. Naime parnične stranke se ne moraju nužno odazvati pozivu suda, a sud posebno ocjenjuje svaki dokaz dovodeći ga u vezu sa svim ostalim izvedenim dokazima. OD saslušanja javnog bilježnika Željene Biuk se odustalo kao suvišnog ovo posebno nakon saslušanja djelatnice tog javnog bilježničkog ureda u vrijeme sklapanja ugovora o zajmu Danire Margeta Nurberg koja je svjedočila o okolnostima sklapanja samog ugovora, ali i uvažavajući procesni prijedlog tužitelja s ročišta zaključenja glavne rasprave od 3.-rujna 2026. Fotografije predane nakon zaključenja prethodnog postupka podneskom tužitelja od 4.ožujka 2026 sud nije razmatrao kao dio dokazne građe jer su dostavljene u spis suprotno članku 299 ZPP-a .

8. Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje da rješenje iz ostavinskog postupka ne proizvodi pravne učinke radi namirenja tužiteljevo potraživanja u iznosu od 50.000,00 eur-a s kamatom, kumuliran sa zahtjevom da se drugotuženica obveže dopustiti tužitelju da predmetno potraživanje namiri prodajom preko 1/4 dijela do 2/3 odnosno trećetuženik preko ¼ do 1/3 na nekretninama; č.zem. 3961/1 čest zem 738/1 ZU 2559 Okrug Novi , radi namirenja ovršne tražbine, u suštini predstavlja pobijanje dužnikovih-tužnikovih pravnih radnji u ostavinskom postupku i odricanje od nasljedstva, odnosno utvrđenje da izjava prvotuženika o odricanju od nasljedstva koju je dao u ostavinskom postupku gubi prema tužitelju pravni učinak u dijelu u kojem je to potrebno za namirenje njegove novčane tražbine, dok je predmet protutužbenog zahtjeva utvrđenje ništetnim ugovora da je bez pravnog učinka Ugovor o zajmu od dana 20. siječnja 2023. godine broj OV-391/2023 solemniziran od strane Javnog bilježnika Željene Biuk, sklopljen između tužitelja-protutuženika Ivana Rajkovića i tuženika - protutužitelja ad 1.) Stipo Kasalo.

9. Između stranaka nesporno je:

-da su stranke Ugovor o zajmu sklopile 20 siječnja 2023. u obliku solemnizirane javnobilježničke isprave po Javnom bilježniku Željenu Biuk posl.br. OV- 391/23, te da je izdana Bjanko zadužnica vlastoručno potpisana i od Stipe Kasala 20. siječnja 2023.; - da je doneseno rješenje o nasljeđivanju u predmetu javnog bilježnika Ivane Bartulice Antulov poslbr..O- 2505/2023,
- da su stranke poslovno surađivale.

10. Sporna je između stranaka osnov i visina tužbenog zahtjeva, priroda poslovnog odnosa s tim u svezi i postojanje obveze ugovornih stranaka proizašle iz poslovnog odnosa, postojanje tužiteljeve tražbine, odnosno protutužba tj. jesu li ispunjeni uvjeti da se sporni ugovor utvrdi da je bez pravnog učinka, kao i je li tuženik protutužitelj ad 1 raspolaganjem u ostavinskom postupku naštetio ovdje tužitelju protutuženiku radi namirenja tražbine.

11. U ovom postupku mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 78/15, 29/18,126/21,114/22, 156/22,155/23, – dalje ZOO).

11.1. Odredbom članka 4. ZOO-a nalaže strankama da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja, dok je u odredbi čl. 6. ZOO-a zabranjeno ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato.

11.2. Prema članku 247. ZOO-a ugovor je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, prema odredbi čl. 322. st. 1. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, dok je prema odredbi čl. 323. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

11.3. Odredbom članka 285. ZOO-a propisano da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Prividnost ugovora ne može se isticati prema trećoj savjesnoj osobi.

11.4. Ništetnost ugovora prema odredbama navedenog zakona nalazi se u : 1) nemoralnosti i nedopuštenosti pobude za zaključenje tih ugovora (čl.273.ZOO), 2) protivnosti prisilnim propisima i moralu (čl.322.ZOO) i 3) prividnosti (čl.285.ZOO).

11.5. Prema članku 499. st. 1.ZOO-a, ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće., dok je odredbom članka 342. stavak 1. ZOO-a, propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjene obveze.

11.6. U konkretnom sporu mjerodavna je i odredba čl 66. ZOO-a koja glasi cit: st 1. „Svaki vjerovnik čija je tražbina dospjela za isplatu, i bez obzira kad je nastala može pobijati pravnu radnju svog dužnika koja je poduzeta na štetu vjerovnika, dok je st 2. propisano da se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine.

11.7. Čankom 67. st. 3. propisano je da kod besplatnih raspolaganja i s njima izjednačenih pravnih radnji, smatra se, da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, i za pobijanje tih radnji ne zahtijeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato.“ Odredbom čl. 70. propisano je da ako sud usvoji tužbeni zahtjev, pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo koliko je potrebno za namirenje njegovih tražbina.“ Dakle, kvazipaulijanska tužba radi pobijanja tuženikovih pravnih radnji besplatnog raspolaganja kojim se tuženici dovode u insolventnost, prema članku 67.st.4. ZOO- a smatra se odricanje od nasljedstva.

12. U postupku je utvrđeno sljedeće:

- Iz Ugovora o zajmu proizlazi da je riječ o solemniziranoj javnobilježničkoj ispravi od 20. siječnja 2023. iz čijeg sadržaja proizlazi da tuženik zajmoprimac Stipe Kasalo duguje Ivanu Rajkoviću tužitelju zajmodavcu s osnove zajma iznos od 50.000,00 eura koji se obvezuje vratiti i to iznos od 30.000,00eur-a kbez kamata, do 27.siječnja 2023., iznos od 10.000,00 eura do 27.veljače 2023. te preostali iznos od 10.000,00 eur.-a do 27.ožujk .2023.,u protivnom je ovaj dužan platiti i zateznu kamatu, pri čemu je zajmoprimac dao ovlast zajmodavcu na pokretanje ovrhe po dospijeću tražbine, kao i na založno pravo na nekretnini u svom vlasništvu u svrhu osiguranja tražbine;

- Iz Bjanko zadužnice izdane taj isti dan 20.siječnja 2023., vlastoručno potpisne od Stipe Kasala sadržajno proizlazi da je riječ o zadužici do 50.000, 00 eur-a no bez naznake tražbine koja se ima isplatiti vjerovniku, sadržajno, nadalje istom je naznačeno da bjanko zadužnica ima svojstvo ovršne isprave, ona da je istinita u pogledu sadržaja ako vjerovnik naknadno upiše tražbinu koja je je manja ili jednaka onom iznosu za koji je suglasnost dao dužnik, ovdje potpisnik tuženik u trenutku potvrde kod javnog bilježnika . Na zadužnici stoji potvrda iz javnobilježničkog ureda Željene Biuk pod posl.br OV- 390/2023, a koji je prethodno ispitao tu privatnu ispravu i utvrdio da oblikom odgovara javnobilježničkim propisima i sadržaju javnobilježničkog akta, uz prethodno utvrđenje da je pročitana potvrđena privatna isprava, a da dužnik prihvaća pravne posljedice.

- Uvidom u spis predmeta ovog suda posl.br. : O- 2505/23 utvrđeno je da je riječ o ostavinskom postupku iza smrti Ivana Kasala čiji su nasljednici ovdje tuženici-protutužitelji, koji su dali nasljedničke izjave na zapisnik kod javnog bilježnika kao povjerenika suda, 30. listopada 2023. na način, da su se Stipo Kasalo i Anđelka Granić odrekli nasljedstva temeljem zakona, Luca Kasalo i Kristijan Kasalo prihvatili su se nasljedstva temeljem zakona te da su između sebe postigli Sporazum o diobi istog. Rješenjem o nasljeđivanju od 2. studenog 2023. utvrđeno je da iza pok ostavitelja ostavinu čine, među ostalim, i nekretnina oznake č. zem.764 koja je predmetom ovdje tužbenog zahtjeva i nasljednicima su utvrđeni Luca Kasalo, supruga, te Kristijan Kasalo sin, ovdje tuženici-protutužitelji ad2 i ad 3, a na pokretninama i pravima Luca Kasalo . Obrazloženjem rješenja proizlazi i da su se kći Anđelka Kasalo i sin Stipo Kasalo, ovdje tuženik protutužitelj ad1, odrekli nasljedstva .

13. U odnosu na navedenu ispravu ugovor o zajmu s bjanko zadužnicom, a primjenom naprijed navedenih odredbi materijalnog zakona za kazati je da u konkretnom slučaju, faktična radnja prvotuženika (davanje izjave kojom se prihvaća nasljedstva na temelju zakona i kojom svoj dio ostavinske imovine ustupa majci) izjednačena je po svom učinku s odricanjem od nasljedstva, koje se prema izričitoj zakonskoj odredbi smatra besplatnim raspolaganjem.

14. U svezi s navedenim, a pod pretpostavkom osnovanosti tužbenog zahtjeva i utvrđenja tužiteljeve tražbine, za kazati je da ovakvo učinjeno besplatno raspolaganje upravo predstavlja neoborivu zakonsku presumpciju da je dužnik znao da takvim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, dok svijest treće osobe uopće nije odlučna niti se utvrđuje (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-412/08-3 od 5. siječnja 2010.). Takvo zakonsko rješenje temelji se na načelu po kojem nitko ne može davati darove (odnosno odricati se svojih prava) na račun (štetu) svojih vjerovnik.

15. Kako se, nadalje, prema odredbi iz čl. 67. st. 3. ZOO za pobijanje tih radnji ne zahtjeva da je trećoj osobi (u čiju je korist takva radnja poduzeta) bilo poznato ili moglo biti poznato da se pobijanom radnjom oštećuje vjerovnik, dakle, tvrdnje iz odgovora na tužbu o (ne)postojanju svijesti tuženika što uključuje i tuženu ad3 u čiju korist je izvršeno odricanje, potpuno su bez utjecaja na ocjenu o postojanju pretpostavki pobijanja.

16. No, ostale pretpostavke bitne za ocjenu tužbenog zahtjeva ovdje nisu nađene utvrđene jer isto ne proizlaze iz rezultata dokaznog postupka pa tako ni iz personalnih dokaza pri čemu se ovdje nalazi i da su pribavljeni stranački iskazi dokazne snage u smislu članka 264 ZPP-a. Na jednak način razmatrani su ti isti dokazi i kod ocjene protutužbenog zahtjeva koji je ovdje nađen osnovanim.

17. Naime, iz iskaza tužitelja protutuženika Ivana Rajkovića u bitnom proizlazi kako je kazao da je kupio zemljište i dio montažnog objekta metalne konstrukcije a sve zajedno 150 m², u Okrug Gornjem, od Jukić Bernarda i kako je angažirao ovdje tuženika za izradu ograde s kojim je dakle stupio u poslovni odnos konkretno angažirao tuženika protutužitelja ad1 za izvođenje građevinskih radova, koji je na to pristao i izvodio ih, a tužitelj protutuženik mu je radove platio, kao što je kupio materijal i žicu. Objasnio je da je on tuženiku protutužitelju platio i da odveze opremu na način da mu je dao povoljno i automobil marke Renault Megan, koji je prethodno rashodovao u firmi, konkretno, platio je tuženiku protutužitelju ad 1 da doveze metalnu konstrukciju koju je kupio od Bernarda Jukića. Stipe Kasalo dovezao je metalnu konstrukciju na njegovu zemlju, dok je željezo s ciljem da ga složi u mrežu, kako je tužitelj protutuženik i naručio kao pripremu za ogradu, dovezao na svoju gradilište, a njemu da je trebalo blizu 400 m ograde. Kazao mu je tuženik protutužitelj ad1 da će tu ogradu dovesti kao pripremljenu mrežu koju bi dovezao na njegovu nekretninu te postavio. Međutim, nakon nekog periodu od njega da nije bilo glasa i onda je tužitelj protutuženik saznao od mještana Okruga da nije ni donio mrežu, a metalnu konstrukciju u cijelosti uzeo s njegove nekretnine i odvezeo. Zvao je tuženika protutužitelja kada je za to saznao, međutim nije mu se ovaj javljao. Prijavio je policiji krađu, no Općinsko državno odvjetništvo (dalje ODO) odbacilo je prijavu, smatrajući da je riječ o građansko-pravnom odnosu, a on da je preuzeo kazneni progon i postupak je u tijeku, tako da zna da je tuženik protutužitelj ad 1 već izrekao neistinu pred institucijama, nije spominjao uopće poslovni odnos kakav je on zaista bio između njih dvoje nego je

kazao da mu je tužitelj platio da odnese materijal za sekundarni otpad, što je neistina. Naime, nije ni životno logično da bi mu platio da odveze mrežu sa svim pripadcima, (vijke, šipke, vilice), sve što je potrebno za izradu ograde i to iz skladišnog prostora dućana negdje drugdje, a ne na njegovu nekretninu. Ovim činom nanjena mu je šteta kako njemu osobno, tako i njegovoj firmi. Naime, firma Medikol Grupa je kupila i mreže i sav materijal i objekt koji je na početku izlaganja kazivao, za koje postoje računi, on da je uplatio iznos koji sad potražuje za radove koje nije izvršio i materijal. Slučajno je tuženika protutužitelja ad1 sreo u Trogiru nakon nekog vremena, kazao mu je da će vratiti novac koji mu je on dao, da će potpisati zadužnicu, i da je dragovoljno pošao s njim kod Javnog bilježnika Željene Biuk u Trogir, potpisali su ugovor o zajmu koji je dio tužbe. No taj iznos nije mu vraćen. Sama metalna konstrukcija danas je vrijednosti 150.000,00 EUR-a, a ono što potražuje ovom tužbom je da mu tuženik protutužitelj vrati novac koji mu je ovaj dao. Prilikom potpisivanja ugovora o zajmu prisutni su bili Stipo Kasalo, on i gospođa Velebita Erkapić, djelatnica kod javnog bilježnika Željene Biuk, dok je gđa Biuk povremeno ulazila u prostor u kojem su se nalazili. Naknadno nije kontaktirao Stipu Kasalo za povrat novca već je pustio da sve ide regularno sudskim putem, uostalom pun je drugih poslovnih odnosa

18. Iz iskaza tuženika protutužitelja ad1 u bitnom proizlazi da ga je tužitelj prijavio ODO-u zbog kaznenog djela prijevare, no ODO je tu optužbu odbacilo. Nakon toga nije dobivao nikakav poziv suda s kaznenog odjela, po privatnoj tužbi. Nema novaca za odvjetnika i u postupku se svi tuženici zastupaju samostalno; potvrdio je poslovni odnos s tužiteljem protutuženikom za kojeg je obavio određene radove, po procjeni tuženika vrijednosti 30.000,00 kuna, ali nikada da nisu sjeli za stol i napravili račun; da je to tako potvrđuju i prijave evidentirane u Policijskoj postaji Trogir, jer su susjedi tužili zbog radova koje su oni obavljali za Ivana Rajkovića na "crno". Naime, Ivan da ih je prisiljavao da rade na "crno", s njim da su radili i radnici koje da je tuženik protutužitelj doveo :dva radnika iz Bosne i dva odavde, te radnike da je on isplatio s novcima koje je dobio od tužitelja. Netočno je i neistina ono što je Ivan kazao u svom iskazu da mu je on otuđio nekakvu vrijednu konstrukciju, da je to tako potvrđuje i odbačaj kaznene prijave. Tuženik protutužitelj ad 1 je kazao nadalje i da je uzeo kamion željeznih cijevi i prodao za 10.000,00 kuna na otpad u Plano te da je zadržao taj novac za sebe jer visinom odgovara radovima koje da je on izvršio za Ivana, a koji da mu nisu plaćeni. Tuženik navodi da tužitelju ništa ne duguje. U ostavinskom postupku iza smrti oca dao je izjavu kojom se odriče nasljedstva u korist majke, ali ne samo on već i njegova sestra Anđelka Kasalo, naime nakon smrti oca Ivana, tuženik da je naslijedio nekretnine u Livnu, gdje je 70 % svog vremena i života, a ovo odricanje u korist majke je za nekretninu, kuću u Okrug u kojoj majka živi, dok je brat naslijedio drugu nekretninu, na ovaj način oni da su se u obitelji dogovorili i podijelili. Potvrdio je da je potpisao Ugovor o zajmu te bjanko zadužnicu, no ovo pod prisilom izvršenom od strane Ivana Rajkovića, rekao mu je naime na telefonu da će odležati pet godina zatvora zbog toga. Ne zna tko je sastavio sadržaj predmetnog ugovora i, ali on da ne duguje Ivanu Rajkoviću ništa. U trenutku potpisa u uredu je bila prisutna svjedokinja Erkapić (gospođa koja je svjedočila i dala iskaz prije njega), te još dvije ženske osobe, od koje je jedna bila gđa Nuber. Na upit je li prijavio Ivana Rajkovića zbog kaznenog djela prijetnje, prisile, zapošljavanja na crno tuženik je odgovorio niječno. Na upit kojim riječima mu je tužitelj prijetio pred potpis pokazanih dokumenata tuženik protutužitelj ad1 je odgovorio da su bili na parking u prije odlaska u javnog bilježnika kad da mu se tužitelj obratio riječima cit. " Ti ćeš to potpisati i gotovo.", ali svjestan je sada da je bio naivan da nije to trebao prihvatiti. Na poseban upit o vlasništvu nekretnina odnosno

svom imovinsko pravnom statusu tuženik- protutužitelj je odgovorio da se vodi kao nezaposlena osoba, radno je sposoban, nema nekretnina u Republici Hrvatskoj, kao ni računa, radi u Livnu, gdje ima nekretnina, bavi se i poljoprivredom. Na poseban upit da razjasni navod da je odradio posao za tužitelja u visini od cca 30.000,00 kuna, a da se naplatio od onih 10.000,00 kuna što je prodao željeza, te na upit duguje li tužitelj protutuženik njemu nešto, odnosno kako to da u ugovoru o zajmu stoji iznos koji je on potpisao Ivanu Rajkoviću da mu duguje 50.000,00 EUR-a, tuženik je odgovorio da je već objasnio kako ne zna što je sadržaj tog ugovora o zajmu, da je bio prisiljen potpisati ga i ne smatra da Ivan njemu nešto duguje, niti on Ivanu nešto duguje. Na poseban upit je li građevinske radove odrađivao za Ivana Rajkovića ili je on bio predstavnik firme Medikol grupe odgovorio je tuženik da koliko zna, da je radio za Ivana Rajkovića osobno, on naime ga je angažirao jer ga je vidio kako radi na nekretnini do, neke zidove, pa da mu se obratio za radove. Na poseban upit da objasni što je to točno odradio za Ivana Rajkovića odgovorio je tuženik da je radio zidove, temelje, ploče, nema što nije radio za njega, misli da je to isključivo njegova kuća i kuća njegove supruge, radio je mjesec i pol dana, isplatio ga je tužitelj 30.000,00 kuna, i dao mu je starog Megana vrijednosti 2.500,00 EUR-a, a izdao mu je račun za isti u vrijednosti 2.500,00 kuna, odnosno račun je glasio na Medikol grupu, taj račun posjeduje negdje kod kuće. Na poseban upit da objasni navod da je odradio radove u vrijednosti 30.000,00 kuna, a da se je naplatio 10.000,00 kuna prodajom željeza, no ipak iskazom navodi i da je dobio gotovinu od tužitelja u visini od 30.000,00 kuna, smatra li da je naplaćeni za sav rad od strane tužitelja. Tuženik je odgovorio da je već odgovorio i ponavlja da s tužiteljem nikada nije sjeo i nisu napravili račun. On, tuženik da je morao raditi, ali i organizirati posao, Na poseba upit je li mu stizala ovrha odgovorio je da koliko on zna, nije. Na poseban upit je li završio sve radove koje je dogovorio s tužiteljem tuženik je odgovorio potvrdno, ali i istaknuo je da je policija dolazila sigurno tri puta dnevno po prijavama susjeda, pa je to odužilo izvedbu posla, ali posao da je izvršen. Na poseban upit tko je kupovao materijale za građevinske radove odgovorio je nešto on, nešto tužitelj, ali u glavnini on (tuženik). Na poseban upit je li bio angažiran za postavljanje nekakve ograde, odgovorio je da je bio angažiran za ogradne zidove, ne i za metalne ograde. Osporio je navod tužitelja protutuženika iz iskaza na način da je kazao da jedino što je imao vezu s veze s onim što je on iskazivao u metalni šipkama, a to nije metalna konstrukcija kako je on sudu iskazao već da je to bilo staro željezo. Na poseban upit je li pročitao ugovor o zajmu prije potpisivanja odgovorio je niječno, no čitati zna, ali da ne zna zašto taj ugovor nije prethodno pročitao, naime, vjerovao je tužitelju, lako ranije poslovne odnose izuzev ovog angažmana s njim nije imao. Na upit je li svjestan toga što je potpisao, odgovorio je da ugovor nije pročitao.

19. Iz iskaza svjedoka Ante Grizelja saznaje se kako taj svjedok i ne poznaje tužitelja, njega osobno naime da je angažirao Stipe (tuženik protutužitelja ad1) da mu pomogne s građevinskim radovima, on ga je za izvršeno i platio; zajedno su radili, ukupno ih je bilo četiri/pet radnika iz Bosne; vršili su iskope kanala, betoniranje, gradnju zidova, to je bilo otprilike 2023.; sjeća se da su se susjedi bunili i ometali izvođenje radove, stavljali lance, zbog čega da je nekoliko puta i policija urgirala, pa da se dogovoreni radovi nisu u cijelosti izveli; nikakvu metalnu konstrukciju ili šipke dok je izvodio radove, nije vidio; za posao Stipe da ga je plaćao na ruke, negdje cca 100,00 EUR-a po danu, a radio je 10-15 dana. Ne zna svjedok ništa o ugovoru o zajmu između Stipe Kasala i Ivana Rajkovića; sjeća se hrpe starog željeza, točnije gomile smotane željezne mreže odbačene sa strane. Lucu i Kristijana Kasalo poznaje jer je to obitelj od Stipe, a Stipu poslovno poznaje od 2007., svakako, kad god je ovaj svjedok

s njim radio, uvijek ga je tuženik uredno plaćao. Poznao je i pok. oca od tuženika, bio je jedan miran i povučen čovjek, s kojim je poslovno radio nekakve radove, ali uistinu nema saznanja o njihovom imovnom stanju, u to svjedok da nije ulazio.

20. Svjedokinja Velebita Erkapić djelatnica javnobilježničkog ureda u vrijeme sastavljanja ugovora o zajmu u javnobilježničkom uredu Željene Biuk, gdje je obavljala posao prisjednika kao i Danira Margeta Nuberg, iskazala je da nije radila na nikakvom Ugovoru o zajmu između Ivana Rajkovića i Stipe Kasala, posebno ne na sadržaju takvog ugovora, pa tako i predmetnog. Naime, navedeni ugovor solemnizirala je kolegica Danira Margeta Nuberg, dok da je ova svjedokinja tek zakazala termin strankama, naime, ona da je radila drugi posao, ovjere. Ne sjeća se nikakvog pravnog posla, odnosno nema saznanja o istom, a koji bi bio predmetom ovdje tužitelja i tuženika, Ivan Rajković da je često dolazio u ured povodom svojih poslovnih angažmana, a prisutnog Stipu Kasalo je možda vidjela jednom ili dva puta.

20.1. Obzirom na izjašnjenje ove svjedokinje da nije imala konkretnih saznanja vezano za konkretni poslovni odnos stranaka, njezin iskaz nije bio od utjecaja osim u dijelu kojim uputila na svjedokinju Daniru Margeta Nuberg.

21. Iz iskaza svjedokinje Danire Margeta Nuberg koja nije prepoznala u sudnici prisutnog tuženika-protutužitelja ad1 (ovo na upit suda kod uzimanja iskaza), a nakon što joj je predložen ugovor o zajmu priložen uz tužbu, sa stranice četiri/pet sudskog spisa te poziva da navede okolnosti u svezi solemnizacije predmetne isprave, odnosno da kaže tko je pripremio ugovor navedenog sadržaja, odgovorila je da je ona solemnizirala Ugovor o zajmu, no ne može se sjetiti ni stranaka ni toga tko je izradio sadržaj ugovora, odnosno tko je došao s tom ispravom. Na poseban upit je li u njezinom uredu u odnosu na solemnizaciju ugovora izvršena predaja kakvog novčanog iznosa, odgovorila je da oni kao ured na to strogo paze i to ne dopuštaju, da se u javnobilježničkom uredu niti broji, niti se predaje novac. Objasnila je da oni kod solemnizacije ugovora uvijek stranke upoznaju sa sadržajem isprave, na njima prihvatljiv način, što ta isprava zapravo znači. Na poseban upit tko je platio ovaj ugovor odgovorila je svjedokinja da to ne zna, ali postoji u sustavu račun pa se po tom može pogledati tko je platio, iako ponekad, kad je gotovinsko plaćanje nema naznaka osobe koja plaća. Nakon što se suglasnošću stranaka svjedokinji predložila i bjanko zadužnica na stranici 7-9 spisa, svjedokinja je iskazala da je to izradila kolegica, no generalno zadužnica je osiguranje plaćanja i ona u pravilu bude uz ugovor, ali i ne mora biti. Ne zna više od toga vezano za konkretni slučaj.

22. Analizom provedenih dokaza i to posebno iskaza samih stranaka, dovođenje jednog s drugim u svezu i u bitnom potvrđenih od strane svjedokinje Danire Margete Nuberg, a riječ je o svjedokinji koja je imao neposrednih saznanja o okolnostima u kojima je zaključen ugovor o zajmu, s tim u svezi, kad se uzme da su i same stranke dijelom i to onim o odlučnim činjenicama iskazivale suglasno, dovodi do utvrđenja da su stranke sklopile prividan Ugovor o zajmu, u smislu odredbe čl. 285. st. 1. ZOO, koji podrazumijeva svjestan nesklad između volje i njenog očitovanja koji nastaje sporazumnim i namjernim iskazivanjem volje ugovornih strana o sklapanju određenog obvezno pravnog odnosa, dakle da ugovorne strane nisu željele da taj ugovor nastane i pravno djeluje. Naime, kako iskazima obje saslušane stranke u ovom postupku opisuju pravni posao i koji je prethodio sklapanju ugovora o zajmu pa tako i tužitelj u bitnom svoje potraživanje u suštini temelji na tom ranijem poslovnom odnosu

sklopljenim usmeno, ovaj sud uistinu nalazi da stranke imali pravu volju za sklapanje ugovora o zajmu u smislu toga da taj posao zaista i nastane pri čemu ističe se, iznos zajma nikada nije stvarno ni isplaćen što uostalom potvrđuje i svjedokinja Danira Margeta Nuberg u svom iskazu. U trenutku potpisa i solemnizacije ugovora o zajmu i s njim izdavanja bjanko zadužnice, nije postignut sporazum sadržaja predmetnog ugovora, pri čemu se dodaje kako se ipak utvrđenim ne prihvaća navod tuženika da nije bio svjestan što potpisuje, ovo posebno obzirom na iskaz svjedokinje Danire Margeta Nuberg koja je potvrdila da je prilikom solemnizacije pročitala sadržaj predmetnog ugovora.

23. Stoga upravo iskazi ovdje saslušanih stranaka, sudionika tog ugovornog odnosa, upućuju na zaključak da svjesno nisu htjele potpisati ugovor o zajmu već su na taj način željele urediti međusobna potraživanja iz osnovnog, ranije usmeno sklopljenog ugovora o djelu za izvođenje građevinskih radova.

24. Tu je za kazati kako je odredbom članka 510. st. 1. ZOO-a, propisano kako se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

25. Iz sadržaja tužbe te iz dokaza provedenih u postupku dakle razvidno je kako su tužitelj protutuženik (kao naručitelj) te tuženik protutužitelj ad1 (kao izvođač) sklopili ugovor o djelu kojim se tuženik protutužitelj ad1 obvezao izvesti određene građevinske radove, a ovaj mu je to obvezao se platiti. Dakle, iz iskaza stranaka koje su opisale i sadržaj tog ugovora kao i stvarno realizirano, zaključuje se da tužitelj s protutuženik osnove tog ugovora smatra da tuženik protutužitelj ad1 prema njemu ima određenu obvezu u novčanom ekvivalentu što je ovdje tuženik osporio istaknuvši da mu ništa nije dužan. No, u svezi pravne prirode tog ugovora za kazati je da za slučaj da naručitelj nije zadovoljan obavljenim radovima on ima pravo obavijestiti izvođača o uočenim nedostacima i od njega zahtijevati otklanjanje nedostatka, a ako izvođač nedostatak ne otkloni, može otkloniti nedostatak na račun izvođača, tražiti sniženje naknade ili raskinuti ugovor (osim u slučaju neznatnog neostataka). Međutim, naručitelj ne može od izvođača tražiti isplatu u novcu u vrijednosti radova koje treba izvesti. Odnosno ne može smatrati a priori da mu pripada iz tog odnosa novčana tražbina. Naime, naknada štete na koju naručitelj eventualno ima pravo, ocjenjuje se prema odredbama članka 608. st. 2. i članka 610., 611. ZOO-a. Stoga ovdje prikazivanje tražbine iz tog ugovora kao sadržaj zajma, a stvarna volja na sklapanje ugovora o zajmu nije postojala između ugovornih stranaka, ne daje takvo pravo tužitelju na novčanu tražbinu bez prethodnog obraćanja tuženiku u smislu odredbi članka 608 ZOO-a. Naime, uklanjanje nedostataka nije samo obveza, nego i pravo izvođača jer kad obavljeni posao ima nedostatak zbog kojeg djelo nije upotrebljivo, odnosno kad posao nije obavljen sa izričitim uvjetima ugovora, naručitelj je dužan dopustiti izvođaču da nedostatak ukloni. U suštini tražbinu koju naručitelj potražuje spram izvođača je utvrđenje postojanje novčane naknade zbog materijalnog nedostatka stvari što tužitelj pogrešno smatra da bi predstavljao štetu koja da mu je nastala zbog povrede ugovora (u smislu odredbe članka 608. st. 3. i članka 610. st. 5. ZOO-a). ovo zbog neurednog ispunjenja ugovora, a da bi takvu štetu trpio, tužitelj uostalom u ovom postupku nije ni tvrdio.

26. U svezi tog poslovnog odnosa o kojem iskazuje i svjedok Grizelj čiji iskaz sud nalazi vjerodostojnim jer kad se on dovede u svezi s iskazom stranaka, potvrđuje

navod tuženika koji ga je angažirao za radove i isplatio za izvršeno, a riječ je o radovima naručitelja tužitelja . Taj svjedok doduše nije bio izravno uključen u posao, neposrednim kontaktom, s tužiteljem i njegova saznanja o tom što je od naručenog i realizirano, a ujedno što je dogovoreno između tuženika i tužitelja, nisu time potpuna. Stoga u tom dijelu njegov iskaz sud nije našao bitnim za ocjenu realizacije tog ugovornog odnosa jer je u suštini taj svjedok bio podizvođač 10-15 dana na gradilištu, dok je tuženik koji je glavni izvođač radio je i s drugim radnicima, ali i organizirao posao, plaćao sve radnike, kazao da je ugovoreno s tužiteljem sve i odradio. U pogledu isplaćene naknade tuženik sam iskazom navodi da je od tužitelja dobio novac u visini od 30.000,00 kn i dijelom u starom vozilu marke "Megan".

27. Svakako ovaj svjedok Grizelj svjedočio je o činjenicama koje je sam neposredno opazio pa se tako istinitim nalazi i postojanje željeznog otpada na gradilištu o kojem je svjedočio svjedok potvrdivši iskaz tuženika i za koji je tužitelj kazao sam da je platio njegovo odvoženje što je tuženik i kazao da je napravio i prodao staro željezo na otpadu u Planom. No o željeznoj mrežnoj ogradnoj konstrukciji, svjedok nije imao saznanja, što u bitnom odgovara iskazu tuženika. Kad se u obzir uzme sada dio iskaza tužitelja koji je kazao da je vrijednost te mrežne konstrukcije jako visoke vrijednosti 150.000,00 eur-a i isti dovede u svezu s činjenicom o kojoj su obje stranke kazale jednako, to da je ODO odbacilo kaznenu prijavu tužitelja protiv tuženika, za zaključiti je da je istinito tuženik kazivao, a potvrđeno od svjedoka Grizelja, da on nikakvu mrežnu željeznu konstrukciju tužitelju nije otuđio, niti zadržao za sebe, niti prodao. Svakako tako nešto u ovom postupku tužitelj nije dokazao kao što nije dokazao ni njezinu visinu. Naime, ingerencija tijela tužiteljstva (ODO) je da po službenoj dužnosti progoni počinitelje kaznenih djela za kaznena djela u kojima je zapriječena kazna zatvora preko pet godina, pa u konkretnom slučaju u situaciji kad je metalnu konstrukciju tužitelj procijenio jako vrijednom, ističe se, da je postojala osnova sumnje da je tuženik protutužitelj počinio kazneno djelo prijevare ili nekog drugog kaznenog djela pa tako i teške krađe (a riječ je o kaznenom djelu u kojem je vrijednost ukradenog prema kaznenom zakonu preko 8.000.00 eur-a, što bi odgovaralo navodu samog tužitelja o vrijednosti te ograde) tužitelj bi tada bilo Državno odvjetništvo i po službenoj dužnosti po prijavi, ne bi odbacilo kaznenu prijavu već bi nastavilo progon protiv tuženika, a što ovdje nije slučaj. Dodati je kako ni do zaključenja glavne rasprave u ovom postupku tužitelj nije priložio dokaza o pravomoćnoj osuđujućoj presudi protiv tuženika, dakle dokaza da je to baš tuženik uzeo i zadržao za sebe ovdje nema, što kada se dovede u svezi s iskazom svjedoka Grizelja daje potvrdu tuženikovog navoda da metalnu ogradu nije prodao i novac od toga nije zadržao. No i tu je za kazati kako je sagledavajući odnos kroz prizmu ugovora o djelu u situaciji kad je tuženik kazao da je uzeo staro željezo, otpad nastao radom, što je uostalom obveza izvođača da održava gradilište urednim pa činjenica što je tužitelj kao naručitelj platio odvoz tog materijala, a dodatno tuženik i isti prodao te iznos zadržao za sebe, može se sagledati u smislu odredbe članka 618. ZOO-a koje izvođaču dozvoljava u slučaju da nije isplaćen za izvršene radove, pravo retencije. Dakle, ovdje je u suštini riječ o nezadovoljstvu poslovnim odnosom na ime izvršenje naručenih građevinskih radova koje je tužitelj trebao otkloniti drugim pravnim putem u smislu članka 608 ZOO-a , dok isplata novčane tražbine odnosno naknade štete pa tako ni na ime stjecanja bez pravne osnove ,ovdje nije ni zatražena, a sud je vezan tužbenim zahtjevom u smislu čl 2 ZPP-a pa tako nešto nije nađeno predmetom spora.

28. Ovo posebno kad se sagleda i činjenica koju je i sam tužitelj iskazao, a to je da oštećenikom iz poslovnog odnosa s tuženikom smatra i pravnu osobu MEDIKOL (koja po tom bila i aktivno legitimirana za utuženje tražbine). No kako u ovom postupku sud nije našao da je tužitelj dokazao tražbinu iz Ugovora o zajmu jer je riječ o nepostojećem pravnom poslu, prividnom ugovoru kakvim se nalazi i pripadajuća bjanko zadužnica, pa ni neku drugu svoju tražbinu, trebalo je odbiti tužbeni zahtjev. Pravnu sudbinu ugovora o zajmu slijedi i bjanko zadužnica, naime i svjedokinja Danira Margeta Bubern tada javnobilježnička prisjednica danas javni bilježnik, potvrdila je da u pravilu ona slijedi ugovor, što sud nalazi u ovom slučaju. Zadužnica je kao takva apstraktan pravni posao te je na tužitelju teret dokaza da mu je zadužnica izdana upravo kao sredstvo osiguranja tražbine koje je predmet tog ugovornog odnosa. Zadužnica je sredstvo osiguranja zajmova, što ovdje takav ugovorni odnos, između tužitelja protutuženika i tuženika a protutužitelja 1 nije slučaj.

29. Dakle, kako potpisom naprijed navedenih isprava stranke nisu ni željele sklopiti taj pravni posao, dakle postoji svjestan nesklad volja ugovornih strana, uz to što je utvrđena i neisplata novčanog iznosa na ime zajma, ne nalazi se ispunjenje zakonskih pretpostavki iz članka 499. ZOO-a, no, nije ni dokazano postojanje neke druge dospjele tražbine proizašle iz usmenog ugovora o djelu, pa tužbeni zahtjev ovdje nije nađen osnovanim.

30. Tome se dodaje kako osnovano tuženik protutužitelj ad1 ističe da tužitelj protutuženik nije dokazao ni nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje odnosno da tuženici izbjegavaju plaćanje njegove tražbine dok iz iskaza tuženika u kojem dijelu je tuženik posebno uvjerljivo obrazložio svoje imovinsko stanje, a tužitelj nije dostavio dokaz o bezuspješnom pokušaju naplate prisilnim putem time, nije utvrđena i nemogućnost provedbe naplate na određenom predmetu ili na određenom sredstvu, sud nalazi naime istinitim i navod tuženika koji je kazao u nastavku svog detaljnog obrazloženja imovinskog stanja, da je vlasnikom nekretnina u Livnu, a tužitelj na kojem je teret dokaza u prilog tužbenog zahtjeva nije dokazao insolventnost tuženika.

31. Stoga, kako je poslovni odnos koji su stvarno htjeli ugovor o djelu, a ne ovaj fingirani ugovor o zajmu te iz rezultata dokaznog postupka ne proizlazi da bi iz tog poslovnog odnosa postojala nenaplaćena tužiteljeva tražbina ovo jer je tuženik osporio tužiteljeve navode, a tužitelj drugih dokaza u spis predmeta nije priložio na okolnost postojanja tražbine, ne može postojati ni osnov za prihvrat tužbenog zahtjeva prema članku 67 u svezi s člankom 66 ZOO-a, ali ni u smislu odredbe članka 342. ZOO-a, odnosno o popravljajući štete u smislu odredbe u slučaju neispunjenja ugovorom preuzete obveze.

32. Prema tome, iz svega navedenog jasno proizlazi da je predmetni ugovor o zajmu prividan ugovor, u smislu odredbi čl. 285. st. 1. ZOO, te da nema učinka među ugovorenim stranama, ništetan je i s njim se postupa kao da nije niti sklopljen, a ništetnost tog pravnog posla djeluje ex tunc, tj. od samog trenutka njegovog sklapanja i to ne samo zbog nepostojanja prave volje stranaka za njegovim sklapanjem već i zbog toga što tužitelj nije dokazao da je na ime zajma dao iznos naveden u predmetnom ugovoru kao obveza na vraćanje istog.

33. Stoga nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan, a posebno i kada ga se dovede u svezu s protutužbenim zahtjevom (koji je nađen osnovanim) jer se istim traži utvrđenje prava i pravnog odnosa o kojima ovisi u cijelosti odluka o tužbenom zahtjevu, odnosno utvrđenje da su bez pravnog učinka radnje protutuženiika poduzete na štetu ovdje tužitelja protutuženika.

34. Tu je za ukazati i na praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje VSRH) izraženu u odluci Rev-1015/08-2 od 1. lipnja 2011. godine prema kojoj su simulirani ugovori ništetni, riječ je naime o obliku svjesnog nesklada između volje i očitovanja jer stranke ne žele pravni posao koji sklapaju pa takav pravni posao ne proizvodi pravne učinke koje bi da je valjan trebao proizvesti. On je samo privid – fikcija o sklapanju ugovora .

35. U svezi stava VSRH za kazati je kako je odredbom članka 20. st.1. Zakona o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22) propisano da Vrhovni sud osigurava jedinstvenu primjenu zakona i jednakost svih pred zakonom, a to mu je i ustavna zadaća stoga i ovaj sud prihvaća stavove VSRH pa tako i one izražene u brojnim odlukama, pa tako i u Rev-3586/18 od 21. siječnja 2020., Rev-12/20 od 14. travnja 2021., Rev 2757/2016-2 od 27. kolovoza 2019. Rev 960/2018-2 od 15. veljače 2022. Rev-2357/15-3 od 2. veljače 2016. i dr. u kojima je izraženo pravno shvaćanje da posljedica sklapanja prividnog ugovora iz smisla odredbe čl. 285. ZOO-a je da se radi o nepostojećem pravnom poslu. No taj isti sud dopušta formulaciju tužbenog zahtjeva prema kojoj ugovor nema pravnog učinka i kod prividnog nepostojećeg ugovora odnosno, može se usvojiti i formulacija; tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ovo kad je riječ prividnom ugovoru (Rev-1034/2024 od 11. veljače 2025.).

36. No ovdje je sporni ugovor o zajmu s bjanko zadužnicom nađen ne samo prividom u smislu čl. 285. st. 1. ZOO-a već i suprotan moralu društva i zakonu, kao i načelima koja vežu sudionike obveznog odnosa, a sadržana su u čl. 4. i 6. ZOO-a, zbog čega je ništetan i u smislu čl. 322. tog Zakona .

37. Odredbom članka 154. st1 ZPP-a propisano je da parnični trošak pripada stranci koja je uspjela u postupku. S obzirom na to da su u postupku tuženici protutužitelji koji nisu bili zastupani po punomoćniku odvjetniku uspjeli s protutužbenim zahtjevom, isti su popisali trošak u smislu članka 164. st.2 ZPP-a, odluka o trošku je izostala.

U Trogiru 15. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:

Mirna Veža

Vrijeme potpisivanja:

15-10-2026

14:16:09

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334

OU=Signature

S=Veža

G=Mirna

CN=Mirna Veža

Sutkinja

Mirna Veža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u tri istovjetna primjerka putem ovog suda, odnosno e komunikacijom (čl 106a) i o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dostavna naredba:

- pun tužitelja protuženika
- tuženici protutužitelji ad1,ad,2,ad3
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-b5733**

Kontrolni broj: **08eff-ffc54-6915e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.